

Ik zeg het hier duidelijk: ik verkeer in geestelijke nood.

U riep gewetensbezwaarde agenten op zich te melden, maar ik ben niet alleen gewetensbezwaard, maar zit geestelijk volledig aan de grond. Wat ik dagelijks zie gebeuren is voor mij niet meer te verdragen.

Ik heb hulp gezocht bij een psycholoog. De psycholoog heeft mij aangeraden onmiddellijk te stoppen met werken, omdat er volgens haar sprake is van een 'voortgaand trauma'. Dat betekent dat de gebeurtenissen waardoor ik getraumatiseerd ben geraakt nog steeds voortduren waardoor een effectieve behandeling niet mogelijk is. Volgens haar zak ik dieper weg in het trauma en wordt behandeling daardoor steeds moeilijker.

Ik vraag mij dagelijks af hoe ik verder moet. Want mij ziekmelden is voor mij de oplossing niet. Ik weet namelijk wat er dagelijks gebeurt t.a.v. aangehouden demonstranten en overtreders van de maatregelen. En wat er gebeurd is en nog steeds gebeurt, waar ik ook nog bijna dagelijks getuige van ben is voor mij onverdraaglijk en traumatiserend.

(Pauze, gehoorde is emotioneel)

De vernedering van mensen door ze uit te schelden, te treiteren en demoniseren is onwerkelijk. Het urenlang geboeid laten van arrestanten in ophoudcellen is onmenselijk. Arrestanten klagen over gevoelloze handen en pijn in rug en schouders. De boeien moeten af in een cel, dit is regelrechte mishandeling.

Collega's die mensen in de rug trappen wanneer ze niet snel genoeg een cel ingaan. Het zonder medische hulp de hele nacht opsluiten van door toedoen van de ME gewonde arrestanten in een dronkenmanscel waar geen toilet of sanitair is.

Was het maar gewoon uit de hand gelopen geweld. Maar dat is het niet. Het is institutioneel geweld. Het is geweld om het geweld. Ik zie dagelijks mensen die als zombies huilend in hun cel zitten, bont en blauw geslagen door de ME of een agent op straat en vervolgens ook nog uitgelachen bij aankomst op het bureau.

Verleden week werd de portemonnee van een arrestant doorzocht. Daar zat een foto van zijn vrouw in. Eer werd gegrapt dat ze 'die stoot wel even een bezoekje gingen brengen om haar te laten voelen hoe het is om door een echte vent gepakt te worden'.

Ik kan het niet meer.

Er komt een moment dat ik een collega aanvlieg. Ik sta dan niet meer voor mezelf in. Hoe er door agenten met mensen wordt omgegaan zijn misdrijven. En moeten ook zo worden behandeld.

Maar ze kunnen straffeloos hun gang gaan.

Ik wil het hierbij laten, want erover praten is bijna ondraaglijk.

Januari 2021

Maart 2021

Mijn verklaring mag anoniem geplaatst worden.

*Deze verklaring is op schrift gesteld aan de hand van het mondelinge verhoor. Omdat gebruik is gemaakt van transcriptiesoftware kan er sprake zijn van taal- en/of spellingfouten, waarvoor onze excuses